

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO II/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Srečno Gospodovo leto 1990

Dočakali smo ga! — eni glasno in hrupno, ob dobri jedaci in pijači, drugi mor-
da spé ali zbrani v cerkvi pri tihi molitvi
in prošnji za srečno, zdravo in mirno
novo leto. Nekateri hvaležni za preživeto
»staro«, drugi veseli, da je minilo, saj je
prineslo toliko žalosti in razočaranj.

Stojimo še na pragu, na prvi od 365
stopnic in že ugibamo in se sprašujemo,
kaj nam bo prineslo — vsakemu posebej
in celotni družbi, v kateri živimo.

Najbolje je, da si poleg zdravja želimo
miru, saj ga današnji razburkani čas ta-
ko zelo potrebuje. Nam je še prizanešeno,
toda koliko krvi je bilo prelite v zadnjih
dneh na vseh koncih sveta, koliko krivic
se nikoli ne bo dalo popraviti. Nemiri,
stavke in uboji se vrstijo po celem svetu,
saj je Evropo zajel nov val »perestrojke«:
vsi bi bili radi neodvisni, vsi bi radi de-
mokratično, vsi bi radi več svobode in
pravice. To je sicer osnovna človekova pra-
vica — vendar z nasiljem ne bomo daleč
prišli. In tudi z velikim govorjenjem in
pisanjem ne, kaj morajo državniki vse

narediti, da bo prav. Sami pa bomo stali
ob strani in samo čakali, da se kaj pre-
makne. In nič prispevali k temu.

Kdaj se bomo začeli zavedati, da se mo-
ra mir začeti v naših družinah, da bo
potem tudi okrog nas in v širnem svetu
drugače? Samo tako, s to verižno reakcijo,
ki se začneja v najmanjšem krogu, bomo
lahko vsi zadovoljni. Potešitev lastnih že-
lja in potreb, skrb samo za lastno dobro
počutje in brezbržnost do sočloveka, ki
mu ne gre tako brezskrbno — temu se
pravi egoizem. In dokler ga bo samo ma-
lo v naših srcih, se ne bo nič spremenilo.
Zato začnimo pri sebi, pa čeprav bo to
samo majhna »kapljica v morje«. Samo
z ustnicami zaželeli sosedu »srečno novo
leto«, ne pa dodati tej želji kanček srca
in dobre volje za pomoč, to ni pošteno
za pravega kristjana.

Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe!
Ne samo na silvestrski večer, ne samo,
ko smo zato posebej razpoloženi. Ampak
z vsakim dnem novega leta, v katerega
smo pravkar stopili.

R. B.

Božični prazniki doma in po svetu

Praznike rojstva Gospodovega je obhajal
predvsem krščanski svet, z njim pa tudi
drugi, saj je danes svet postal majhen in
vsi vemo za vse.

V RIMU

V središču katoliške Cerkve, v Rimu so
bili prazniki nadvse slovesni, saj je tam
sv. oče in božično liturgijo iz bazilike
sv. Petra vsako leto oddajajo po evro in
mondoviziji. Tako je bilo tudi letos: pol-
nočnico je imel sv. oče in bazilika sv. Pe-
tra je bila prepolna vernikov in diplo-
matov. Prav tako naslednji dan, na Božič,
ob 10. uri. Papež je na Božič prebral
svojo božično poslanico. Posvetil jo je
predvsem vprašanju miru na svetu. Svet
hrepeni po miru, a kljub temu naši bratje
in sestre vsak dan umirajo v medsebojnih
spopadih v Libanonu, v Sv. deželi, v Sred-
nji Ameriki, umirajo v bojih med brati
zaradi rasistične, gospodarske, ideološke
nadvlade. Svet hrepeni po spravi, in ven-
dar »so vsak dan tisoči beguncev zapu-
šteni in zavrženi.«

Naslednji dan, na Božič je sv. oče ma-
ševal ob 10. uri in je ob koncu maše
z lože sv. Petra podelil apostolski blago-
slov »Urbi et Orbi«, Rimu in celemu sve-
tu; voščil je v 53 jezikih, tudi v sloven-
ščini.

V GORICI

V Gorici so bili prazniki sicer povsod
slovesni, posebno polnočnice so bile do-
bro obiskane, toda nad nami je ležala
skrb zaradi g. nadškofa. V novembru je
bil kake tri tedne v Afriki, kjer je obi-
skal goriške misijonarje in misijonarke.
Po vrnitvi pa se je kmalu pokazala bo-
lezen, malarija. Stanje se je tako poslab-
šalo, da so pred prazniki g. nadškofa pre-
peljali v bolnišnico. Izkazalo se je, da je
stanje bolj resno kot so mislili. Vendar
so zadnje vesti ohrabrujoče, bolnik je iz-
ven kritičnega stanja. Zato med prazniki
v stolnici ni bilo škofove maše. Vsi upa-
mo, da bo g. nadškof kmalu okreval in
se vrnil k svojim dušnopastirskim skr-
bem.

V SLOVENIJI

V Sloveniji so po letu 1952 prvič imeli
na Božič dela prost dan. Na praznik so
se pripravili tudi z javno razsvetljavo
po ulicah Ljubljane in drugod. Jože Smo-
le je kot predsednik SZDL voščil božične
praznike vsem Slovincem in tudi drugim
prebivalcem Slovenije. Nadškof Alojzij
Šuštar pa je lahko spregovoril in voščil
tudi po televiziji na božični večer. V cer-
kvah so videli ljudi, ki jih že leta in leta
niso videli; posebno pri polnočnicah je
bilo opaziti izredno veliko udeležbo. Na
Sv. gori sploh niso mogli vsi v baziliko.

Tudi na Hrvaškem je bil Božič dela
prost dan. Zagrebški nadškof kard. Ku-
harič je lahko voščil praznike po sara-
jevski televiziji.

Italijanski katoliški dnevnik Avvenire je
v božični številki posvetil Sloveniji eno
celo stran. Ima tudi intervju z nadško-
fom Šuštarjem. Ta v intervjuju poudarja
odprtost, ki je zaznavna v Sloveniji. Bolj
so v strahu na Hrvaškem. Vendar je na-
daljnja odprtost nekoliko blokirana iz
Beograda. Tam so nas zelo napadali, po-
sebnost še slovensko Cerkev, ki da se je,
v njihovih očeh, preveč povežala z ljud-
stvom in da ima nanje preveč vpliva.
Tako nadškof.

Ljubljanska televizija se je sploh »spre-
obrnila« in je imela zelo bogat božični
program: oddajala je polnočnico iz Betle-
hema in pa pontifikal iz Ljubljane. Tudi
sv. očeta so pokazali, ko je na Božič
opolndne blagoslovil »Urbi et Orbi«.

VZHODNA EVROPA

»Perestrojka« je bila najbolj vidna v
deželah Vzhodne Evrope, ki so se rešile
stalinizma. Vzhodna Nemčija, Madžarska,
Češkoslovaška, Poljska so znova v pol-
nosti doživljale praznik rojstva Gospodo-
vega, ki je prinesel mir ljudem, ki so
Bogu po volji. Tam so sedaj tudi oblast-

niki »Bogu po volji«, ker so po volji ljud-
stva.

V PALESTINI

V deželi Gospodovega rojstva pa ni bilo
miru. Že na vigilijo so Palestinci v Betle-
hemu proglasili stavko. Polnočnice se je
moglo udeležiti le malo tujih romarjev,
prav tako na Božič sv. maše, ki jo je da-
roval latinski patriarh Michel Sabban.
Med pridigo je apeliral na izraelske obla-
sti: »Pomagajte nam, da se bosta oba
naroda pobotala, se znova vzljubila. Spre-
menite svoje postopanje. Nasilje ne reši
ničesar. Samo pravica in ljubezen lahko
rešujeta.« Nato se je obrnil na Palestin-
ce in na Izraelce: »Pravica in mir se bo-
sta utrdila samo takrat, ko bo vsakdo v
svojem nasprotniku odkril obraz božji.«

Za praznike je bil v Palestini tudi angli-
kanski škof iz Južne Afrike Desmond
Tutu, Nobelov nagrajenec za mir. Tudi
navzočnost tega nadškofa ni bila po volji
izraelskim oblastem.

Zadnje dni decembra so v Jeruzalemu
manifestirale za mir izraelske in pale-
stinske žene ter številne zastopnice iz
drugih dežel. Izraelska policija jih je raz-
gnala in številne aretirala.

Fanatizem izraelskih oblasti v Palestini
je razviden tudi iz dejstva, da je vrhovno
izraelsko sodišče razsodilo, da ne more
imeti izraelskega državljanstva ne samo,
kdor je krščen, temveč preprosto vsakdo,
kdor veruje v Kristusa. Ta jim je še zme-
raj kamen spotike.

V PANAMI

Se manj miru je za praznike bilo v
Panami. V tej državi so ameriški vojaki
s silo posegli v notranje zadeve in od-
stavili predsednika generala Noriega in na
njegovo mesto oklicali za predsednika En-
daro. Operacije niso potekle brez preli-
vanja krvi. Noriega sam pa je ušel Ame-
ricancem in se zatekel na sedež papeške
nunciature v Panami. Amerikanci pa ho-
čejo Noriega za vsako ceno, češ da je bil

prekupčevalec z mamili in da zato mora
pred sodišče. Začela so se dolga in zaple-
tena pogajanja med sv. Sedežem in vlado
v Washingtonu za izročitev generala No-
riege.

V ROMUNIJ

Najbolj tragične praznike so pa imeli
v Romuniji. Začelo se je prav pred prazni-
ki. Policija je hotela aretirati pastora
Laszla Toekesa v Temešvaru, ker je bil
kritičen do Ceausescuja in njegove tira-
nije. Med ljudmi pa je bil pastor zelo
priljubljen. Zaradi tega so se verniki
uprli. Ta iskra je vžgala velikanski požar,
ki je ugonobil Ceausescuja, njegovo dru-
žino in njegov režim. Iz Temešvara se je
upor prenesel na druga mesta in v samo
Bukarešto. Začela se je ljudska revolu-
cija. Na eni strani ljudstvo, ki se mu je
pridružila vojska, na drugi pa tiran Ceau-
sescu in njegove »varnostne sile« (policija).
Bilo je mnogo žrtev (60.000), ker je poli-
cija streljala brez milosti na množico tako
v Temešvaru kot v Bukarešti; med žr-
tvami so bili tudi otroci. Toda protire-
volucionarji so ulovili Ceausescuja in nje-
govo ženo Heleno, ki je vladala skupaj
z njim. Vojaško sodišče je oba obsodilo
na smrt. Po televiziji so potem kazali,
kako so ju sodili in tudi ko sta bila mr-
tva. Ta prizor mrtvega diktatorja je bil
nekaj neokusnega. Mrtev človek zasluži
spoštovanje, četudi je bil obsojen kot
zločinec.

Boj med varnostnimi četami in vojsko
se je nadaljeval še naslednje dni do konca
leta. Številni so se vdali, številni so padli
v bojih, mnogi se pa še skrivajo. Zato me-
nijo, da v Romuniji še nekaj časa ne bo
pravega miru. Začasna vlada je pa že vze-
la v roke oblast. Napovedali so svobodne
volitve prihodnje pomlad, pomilostili so
politične ujetnike, proglasili svobodo ti-
ska in slično.

V državi je pa veliko pomanjkanje vse-
ga. Zato so začeli pošiljati pomoč v ži-
vežu in obleki iz držav zahodne Evrope.

Na pot v novo leto

S pričujočo številko stopa naš list v
42. leto izhajanja. V teh letih je skupaj
z bralci in sotrudniki marsikaj doživel,
lepega in manj lepega, saj je vedno sku-
šal korakati s časom; slediti dogodkom v
Cerkvi, v svetu, med našim ljudstvom.
Obveščal je in poučeval, zmeraj zvest
Cerkvi in svojemu narodu. Saj je bilo
naše geslo: V službi Cerkve in našega slo-
venskega ljudstva v zamejstvu.

V tej službi je list doživel marsikako
nasprotovanje, odpor, nerazumevanje. Ne-
kateri so želeli, naj bi bolj prisluhnili in
se prilagodili tokovom časa, to je trenutni
modi. Naj bi bolj molčal in manj kazal
na dogodke v Sloveniji in Jugoslaviji. Za-
to se je zgodilo, da je bil čas, ko je Ka-
toliški glas bil najbolj prepovedan časo-
pis v FLRJ, največkrat zaplenjen. Toda
prerok pravi: »Gorje pastirjem Izraelovim,
ki pasejo sami sebe!« (Ez 34). Nismo mo-
gli molčati pred krivicami in nasiljem
raznih diktatur.

Ko se danes v začetku leta Gospodo-
vega 1990 oziramo nazaj, da smo prav
ravnali in prav učili. Nimamo kaj prekli-
cavati, kaj popravljati glede tega.

V službo našega zamejskega slovenske-
ga krščanskega ljudstva smo se postavili,
ko smo list začeli izdajati skupaj s tr-
žaškimi sobratmi. Nismo pisali za rojake
v Sloveniji. Oni imajo svoj tednik, imajo
svoje publikacije, ki odražajo njihov svet
in njihove dušnopastirske potrebe. Te pa
so različne od naših. Katoliški tednik pa
mora biti v službi določene skupnosti in
biti odraz te skupnosti, njenih potreb,
njenih želja. Zato pa v Italiji ima skoro
vsaka škofija svoje katoliško glasilo. Tudi
v Avstriji je podobno. Vemo, nekateri se
ozirajo po Družini, so jo širili in jo šli-
rili. Prav, toda Družina ni in ne more

postati glasilo nas zamejskih vernikov v
Italiji. Preveč različno je njihovo versko
življenje, njihove dušnopastirske potrebe
od naših. Pa saj tudi v Sloveniji imajo
poleg Družine še številna druga verska
glasila, kakor pač narekujejo potrebe.

Z velikimi osebnimi in finančnimi žrtva-
mi smo izdajali in izdajamo Katoliški glas
zato, ker smo hoteli in hočemo biti ne-
odvisni od katerih koli zunanjih pritiskov.
Izhajali smo, ker so nas dopisniki, bralci
in dobrotniki pri tem vedno velkodušno
podpirali. Okrog našega lista sta zdru-
ženi dve volji: Volja nas duhovnikov in
laikov, ki za list odgovarjamo, in volja
bralcev ter dobrotnikov, ki list berejo,
širijo in podpirajo. Upajmo, da bosta obe
ti volji še naprej združeni in bo Katoliški
glas lahko izhajal in vršil svoje poslan-
stvo tudi v letu Gospodovem 1990 in še
naprej.

Tako nam Bog pomaga in Matl božja.

UREDNIKI

Sv. oče poročil osem parov
pri pastoralnem obisku

V nedeljo, 3. decembra, popoldne je
sv. oče obiskal predmestno župnijo apo-
stola Tomaža v kraju Castel Fusano. To
je župnija posebne vrste. Nima župnijske
cerkve, ampak samo skromno kapelo in
majhno župnišče. Vses pastirski obisk se
je vršil v glavnem na odprtem.

Ob tem obisku je sv. oče blagoslovil
zakonsko zvezo osmih parov. To samo
po sebi ne bi bilo nič posebnega. Vsi ti
pari so bili že več ali manj let civilno
poročeni. Pot do cerkvene poroke je bila
precej dolga. Polagoma so prišli do spo-
znanja, da naj njihova zveza postane za-
krament.

SSk v prizadevanju za enotnost

Maccanicov zakon o zaščiti slovenske
narodne skupnosti v Italiji je sprožil ve-
liko zanimanja med nami Slovenci in tudi
med sosedi Italijani. Slovenci z osnut-
kom, takšnim kot je, nismo zadovoljni,
nekateri italijanske politične sile pa prav
tako ne, češ da nudi Slovincem preveč.
Med temi so zlasti MSI in pa Lista za
Trst. Vsekakor osnutek je tu in bo prej
ali slej prišel v razpravo v parlament.

Kot Slovenci moramo biti zadovoljni,
da se je zadeva naše zakonske zaščite
vsaj premaknila z mrtve točke. Toliko
je bilo priprav na ta zakon in odlaganja,
da je vse kazalo, da bomo čakali nanj
do leta 2000 in preko. Torej pozitivno de-
jstvo je, da je zakonski osnutek vsaj pre-
dložen. O njegovi vsebini pa se da raz-
pravljati in se tudi razpravljati. Sedaj gre
za to, da bi se določila tega zakona do-
polnila in izboljšala, kadar pride pred
parlament. To je sedaj zelo važna faza
politične priprave. Stranka SSK se tega
zaveda. Zaradi tega je začela široko pri-
pravo na čas, ko bo zakon prišel v pa-
rlament. Njen cilj je, da bi se vse sloven-
ske sile zedinile ob popravkih, ki naj jih
parlament vnese. Da se ne bo znova zgo-
dilo, da bodo razne skupine in skupinice
predlagale vsaka svoje amandmaje. Gre
torej za ustvaritev enotne volje in zato
enotnih zahtev med nami Slovenci.

S tem namenom je vodstvo SSK imelo
vse polno stikov in srečanj s slovenskimi
izvoljenimi predstavniki raznih strank in
tudi kulturnih skupin. Tako npr. so po-
ročali v tiskovnem poročilu dne 5. de-
cembra: »Sklic zbora slovenskih izvoljenih
političnih predstavnikov v Italiji in vlad-
ni zakonski osnutek za zaščito slovenske
narodne skupnosti sta bila osrednji točki
obširnega razgovora med zastopniki de-

želnega tajništva Slovenske skupnosti in
Slovenske komisije Komunistične partije
Italije v ponedeljek, 4. decembra, v Na-
brežini«.

Podobno se je zastopstvo SSK srečalo
z izvoljenimi slovenskimi zastopniki Socia-
listične stranke Italije. Prav tako so bila
srečanja z izvoljenimi slovenskimi zastop-
niki raznih strank v videmski pokrajini,
pa tudi z nekaterimi krovnimi organiza-
cijami, ki niso političnega značaja. Zada-
nje takšno srečanje je bilo v Nabrežini
z odborom SSO 13. decembra. V tiskovnem
poročilu je rečeno: »S srečanjem z SSO
v Nabrežini je SSK dokončala niz dvo-
stranskih srečanj s slovenskimi kompo-
nentami glede zamisli o sklicu zbora slo-
venskih izvoljenih političnih predstavni-
kov«. (Za skupne zahteve in predloge gle-
de Maccanicovega zakonskega osnutka,
ured.).

Poleg tega je vodstvo SSK poiskalo sti-
ke tudi z raznimi italijanskimi dejavniki.
Tako so npr. obiskali v Trstu namestnika
vladnega komisarja dr. Sergia Ravallija.
Srečanje so imeli z delegacijo deželnega
PSI, z zastopniki KD. Akcija informiranja
je bila torej široko razpredena.

Z istim namenom išče SSK stike in za-
slombe tudi pri političnih silah izven naše
dežele. Tako s Federalisti, kot smo že
poročali, in z Južnimi Tirolci.

S strani slovenske leveice v Italiji je bilo
slišati, da je »perestrojka« segla tudi med
nje. Če je to res, potem smemo upati,
da bo do skupne osnove zahtevanih po-
pravkov k Maccanicovemu zakonu v res-
nici prišlo. To bi bil najnižji imenovalec
naših slovenskih političnih razpršenih sil.

Bili so tudi v Ljubljani in se tam sre-
čali z zastopniki Slovenske krščanske de-
mokratiije ter voščili za praznike nadškofu
dr. Šuštarju.

V PROTITOKU

Razvrednotenje verskega pouka

Medtem ko se v državah realnega socializma z dramatično naglico vrača demokracija in se v javno šolstvo vrača tudi verouk, se v Italiji nadaljuje ofenziva laičnih sil in komunistov proti prisotnosti verske vzgoje na vseh stopnjah vzgojnega procesa, ki mu bo tako usojeno nadaljnje obubožanje. Potem ko je princip proste izbire že zmedel mnoge družine, ki verjeto niso sovražne ali naklonjene, in v nekaterih primerih je zmedel tudi dijake, ki pripadajo katoliškim organizacijam (o čemer bi veljalo posebej razmisliti), je rimski parlament v letošnji pomladi obvezal vlado, naj na novo vprašanje verouka v javnih šolah. Parlament pa ni ugodil komunistični partiji in republikancem glede takimenovanega alternativnega pouka. Zahtevali so namreč, naj bi dijaki ne bili obvezani slediti »alternativnim predmetom«, oziroma »individualnemu pouku« (kot učeno označujejo delo tistih, ki ne delajo nič), temveč naj bi bili prosti, da ostanejo doma, oziroma da sploh ne pridejo na šolo, ali da z nje odidejo, kadar je veroučitelj v razredu.

Zdaj ministrstvo za šolstvo pripravlja novo ureditev, ki bo postavila na glavo versko vzgojo tudi v vrtcih in še nadalje zmanjšala vlogo veroučiteljev. Pripravljala

se dogovor, o katerem pravijo, da gre za kompromis, v resnici pa je to prvi korak za popolno odpravo verouka iz prve stopnje javne vzgoje. Po novem — če bo parlament na to pristal — naj bi versko vzgojo koncentrirali samo v tistem času šolskega leta, ki sovpada z bližnjimi prazniki, naprimer pred Božičem ali po Božiču, ob Veliki noči ali ob drugih verskih praznikih. Vprašanje je, ali bodo otroci v vrtcih sploh lahko vsak dan zmolili nekaj molitvic, ali pa bodo morali čakati na Božič.

Nezadovoljiva je tudi predlagana ureditev, ki zadeva vlogo veroučitelja v razrednem svetu: izločen naj bi bil od ocenjevanja, to se pravi, da se njegovo mnenje ne bo upoštevalo pri vrednotenju dijakov in končne ocene. Torej novo razvrednotenje kateheta na škodo njegovega ugleda in verske vzgoje v celoti.

Vse to nas lahko navdaja samo z grenkobo, ker pomeni nov korak v laicizacijo šole in zmanjšanje krščanske vsebine v vzgoji, kakor da bi vera morala ostati zunaj duhovnega, etičnega in kulturno-zgodovinskega poslanstva šole. Cerkev se bo pač morala spoprijeti s tem vprašanjem na drugačen način in začeti s tako evangelizacijo, ki bo bolj ustrezala težkim časom.

Sergij Pahor

Jubilejno demokratsko srečanje

V Londonu je bilo 16. in 17. oktobra 1989 Deseto demokratsko srečanje, ki so ga sklicali demokratski javni delavci v jugoslovanski emigraciji. Na programu so bili referati: »Deset let dela Demokratskih srečanj« (Dr. Draga Kešelj), »Politično stanje v Jugoslaviji« (Marko Krstić), »Narodnostna vprašanja Jugoslavije in njihovo reševanje« (Dr. Nenad Grisogono), in »Ekonomska kriza Jugoslavije« (Dr. Ljuboslav Sirc).

Tokrat so na srečanju sodelovali tudi intelektualci in opozicionarci iz Jugoslavije: dr. Vladimir Gligorov, ekonomist in časnikar iz Beograda, mag. Božo Kovarčević, eden od prvakov Socialno liberalne zveze Hrvatske iz Zagreba, Janes Janša, eden od ustanoviteljev neodvisnega opozicijskega lista »Demokracija« iz Ljubljane, dr. Katja Boh, podpredsednica Socialdemokratske zveze (Slovenije) iz Ljubljane, nato Dobrosav Paraga, kateremu so nedavno sodili v Zagrebu, in znani jugoslovanski opozicionalec Mihajlo Mihajlov.

To deseto, jubilejno, demokratsko srečanje bo ostalo v spominu tudi zaradi tega, ker je to bilo prvič po vojni, da so se ga udeležili tudi pripadniki opozicije iz emigracije in domovine; izmenjali so si misli in skupno razpravljali o sedanjih političnih in obče družbenih prilikah v Jugoslaviji, pa tudi o možnostih in metodah vzpostavljanja demokracije v njej.

Delovni odbor Demokratskih srečanj je priredil v eni od dvoran britanskega parlamenta sestanek za predstavnike tiska in britanske prijatelje s temo »Jugoslavija, njeni problemi in njena bodočnost«. Predsedoval je Sir Bernard Braine, narodni poslanec in znana osebnost britanskega političnega življenja. Na sestanku je tudi govoril prijatelj in dober poznavalec Jugoslavije narodni poslanec g. Julian Amery. Po uvodnih besedah dr. Ljuba Sirca, predsednika Koordinacijskega odbora Demokratskih srečanj, in Rastka Marčetića, tajnika Delovnega odbora, so govorili zgoraj omenjeni iz Jugoslavije, katerih izvajanja so navzoči zelo pazljivo spremljali.

Južni Tirolci obljublajo podporo v parlamentu

Južni Tirolci so se zavzeli za pravičen zaščitni zakon za Slovence v Italiji. Macanicov osnutek je vzbudil pozornost tudi v Bocnu. O njem je pisal dnevnik Dolomiten, poročal pa je tudi radio. Južno-tirolska ljudska stranka je po stikih, ki jih je imela s Slovensko skupnostjo, kot tudi s Sindikatom slovenske šole, sestavila dokument, s katerim naj deželni svet Tridentinske-Južne Tirolske zahteva od parlamenta tak zakon, ki bo v skladu s 6. členom italijanske ustave in z London-skim memorandumom ter Osimsko pogodbo. Besedilo je podpisala svetovalska skupina, ki jo v deželnem svetu vodi dr. Hubert Frasnelli. Ta politik ima že več let odlične stike s koroškimi Slovenci, zlasti z Narodnim svetom koroških Slovencev ter z državnim poslancom Karlom

Smollejem.

Dokument še posebej poudarja, da mora zaščitni zakon zajamčiti pripadnikom manjšine rabo materinega jezika v odnosu z vsemi oblastmi na vsem manjšinskem ozemlju.

O pomembni pobudi so sredi decembra poročali listi v Bocnu in v Avstriji, tiskovne agencije, radio in televizija.

Zamenjava v upravnem odboru družbe Friulia

Sredi preteklega decembra je bil povsem obnoven upravni odbor pomembne deželne finančne družbe Friulia. Med njegovimi člani je kot edini Slovenec univ. prof. Aleš Lokar, ki je tudi občinski svetovalec Slovenske skupnosti v Trstu. Nasledil je edinega slovenskega člana v prejšnjem mandatu, dr. Maksa Gergoleta, ki je ravnatelj hranilnice v Doberdobi in tamkajšnji občinski svetovalec Slovenske skupnosti. Dr. Gergolet je bil v upravnem odboru Friulie dva mandata, torej šest let. Pred tremi leti pa je svoj mandat končal še univ. prof. Vladimir Nanut.

Čudež sv. Januaria znanstveno potrjen

Kot znano se dvakrat na leto kri mučenca sv. Januaria, ki jo hranijo v posebni ampuli, iz strjene spremeni v tekočo in obratno. Dva znanstvenika-zdravnika Felice D'Onofrio z univerze v Neaplju ter Baima Bellome z univerze v Turinu, sta ugotovila, da tekoča kri v ampuli je prav takšna, kot tista, ki priteče gorka iz naše žile. Izrazila sta se, da gre za biološki absurd, za znanost nerazložljiv.

Provincialni kapitelj šolskih sester

Naše šolske sestre primorske province s sedežem v Trstu, ki delujejo za naše ljudi v Trstu, Gorici, Borštu, Dolini, Ricmanjih, Števerjanu in v Žabnicah ter v Egiptu (Kairo, Aleksandrija), so imele pretekli teden svoj triletni provincialni kapitelj v Trstu. Navzoča je bila tudi generalna predstojnica iz Rima s. Bernardka Štopar, ki se je vračala od trimesečnega obiska sester po vsej Jugoslaviji in ki je bila tudi izbrana za prednico vseh frančiškanskih sester s sedežem v Rimu.

Sestre so na kapitelju pregledale svoje raznovrstno delovanje in naredile načrte za bodoča tri leta. Veliko delo so opravile zlasti med otroki in starimi ljudmi, ki potrebujejo pomoči. Sestram želimo obilo božjega blagoslova pri njihovem apostolskem delu med našimi ljudmi. Mladim dekletom pa priporočamo, da premislijo, koliko dobrega lahko naredijo za naš narod in Cerkev, če bi se odzvale božjemu klicu, ki se gotovo oglašja tudi v teh časih s tolikimi potrebami po pomoči. Vsi pa radi molimo tudi za ženske redovne poklice, saj so nam tako potrebni.

DUHOVNA MISEL:

— Tedaj je Peter spregovoril:

»Zdaj v resnici razumem, da Bog ne gleda na osebo, temveč mu je v vsakem narodu všeč, kdor se ga boji in pravično ravna.«

(Apd 10,34-35)

»Tisti, ki hodijo za Kristusom, so od Boga poklicani in opravičeni v Jezusu Gospodu... V krstu vere so postali resnično božji otroci in deležni božje narave in tako resnično sveti« (C 40).

Kristjani smo z zakramentom krsta prešli od nebeškega Očeta »božje otroštvo«. Po zasluženju božjega Sina smo ljudje zopet dobili možnost, da si pridobimo podobo pred prvimi grehom. To »otročnost« sicer ni takšno kot ga je imel Jezus, ampak smo prešli od Boga, kakor pravi apostol Pavel, »duha posinovljenja, v katerem kličemo: Abba, Oče!« (Prim. Rim 8,15).

To posinovljenje ne sme biti zgolj zunanost: kot obleka, ki si jo natakemo, ko nam je všeč in si jo slečemo, ko se je naveličamo. Krstna milost mora prodrati v globino naše duše in prepričati zadnje vlakno našega bitja, da se lahko v resnici »imenujemo božji otroci« (1 Jn 3,1).

V tem je naše človeško in krščansko dostojanstvo, da smo po Jezusu postali božji otroci in člani božje družine. Iz krsta izhaja naša odgovornost, da vzamemo svojo vero zares in živimo v luči božje besede. Trije modri so prinesli novorojenemu Otroku v dar zlata, kadila in mire. Mi moramo trenutno darovati Jezusu samega sebe, vse svoje življenje.

MILAN NEMAC

Pavla Močnikova - 90-letnica

Gospodična Pavla, zvedel sem, da boste te dni obhajali 90 let svojega potovanja po tej naši zemlji. Zato bi rad, da mi kaj poveste o tem svojem že tako dolgem potovanju. Predvsem, kdaj in kje ste se rodili?

Doma sem iz Idrije, tam sem se rodila dne 4. januarja 1900.

Bili ste torej med prvimi, ki so privedli na ta svet v novem stoletju. Kaj pa so bili vaši starši?

Moj oče je bil rudar in je do upokojitve delal v idrijskem rudniku, mama pa je ostala doma in gospodinjala. Pri tem je seveda tudi kleklala kot vse idrijske ženske.

V Idriji rojena ste verjetno tam tudi hodila v šolo?

Da, obiskovala sem tedanjo osemletko in se potem vpisala še v gospodinjsko šolo pri uršulinkah in pozneje še v razne druge tečaje.

Ko ste odrasli je bila prva svetovna vojna. Idričani niste nikamor odšli v begunstvo. Kako je bilo takrat v Idriji?

Številni moški so bili mobilizirani in primanjkovalo je delovnih moči. Zato so me skupaj z drugimi dekleti sprejeli v službo kot uradnico v Rudniški direkciji. Tam sem ostala ves čas vojne in po prihodu Italije še nekaj časa, nato pa so me odslovili, ker so imeli svoje ljudi, da so jih zaposlili. Od tedaj naprej sem se honorarno zaposlovala tu in tam, npr. na županstvu, potem v Zireh, kjer sem vodila neko trgovsko podjetje s čipkami. Toda tudi tam nisem mogla ostati, ker so nam vzeli potne liste in sem znova ostala doma.

Toda med tem časom je doštudiral vaš brat msgr. France. Kako je bilo potem, ko je on postal duhovnik? Ali ste šli k njemu za »kuharico«, kot se temu pravi?

Ko je moj brat prišel za župnika v Vrtolbo leta 1935 sem res prišla v farovž. Toda tudi mesto kuharice mi ni bilo odmenjeno. Moj brat je namreč čez kako leto odšel v Gorico za stolnega vikarja. Preselila sem se z njim v Gorico ali le za malo časa. Leta 1943 je bil namreč imenovan za spirituala v bogoslovem semenišču in s tem je bilo moje kariere kot »farovške kuharice« konec. Bilo je v novembru 1943, ko sem se iz Gorice podala znova v Idrijo, kjer so živeli starši sami. Potovanje je bilo polno dogodivščin. Morala sem z vlakom iz Trsta do Logatca, tu pa mi bilo več prevoza do Idrije. Morala sem čakati skupaj s pok. gđc. Tušarjevo. Na srečo sva znali nemški in sprejeli so naju na nemški vojaški džip: šofer spredaj, na sredini strojnica z nemškim vojakom, zadaj pa medve. Pa sva le dospeli v Idrijo, četudi sva po poti v zali videli nemške avtomobile, ki so jih partizani razbili.

Vojne je bilo konec in vaš brat je spomladi leta 1947 odšel v Solkan z poslanstvom, da bo upravljal tisti del goriške nadškofije, ki bo po mirovni pogodbi pripadel Jugoslaviji. Ali ste se takrat vrnili k njemu v solkansko župnišče?

Da, vrnila sem se in mu gospodinjala, dokler ga niso že septembra istega leta vrgli čez mejo. Takrat sem tudi jaz ostala v lišnem »arestu« dober teden dni, nakar so mi dovolili, da se vrnem v Idrijo. Bratu so pobrali vse, kar je bilo njegovega, meni pa so le dovolili, da sem lahko vzela s sabo to svoje.

No, in kako je bilo v Idriji po tistem »intermezzu« v Solkanu?

Tako je bilo, da me je še isto noč po vrtnitvi prišla iskat UDBA in me odpeljala

v zapore v Solkan. Tam so me 14 dni vsako noč spraševali o bratu in kdo je prihajal k njemu. Pa so vedeli več kot jaz. Hoteli so vsekakor, da potrdim, da je bil zločinec, izdajalec in ovaduh. Po 14 dneh so me pa le izpustili, ko jim nisem imela kaj povedati. Kar iz Ljubljane je prihajal zasliševalec, ki je na koncu le zamrmral, čemu da hodi od tako daleč me zasliševati. Seveda kakor drugim so tudi meni zažugali, da nikomur ne smem povedati, kako je bilo v zaporu. Bilo je pa tako kakor v drugih zaporih v tistem času. To je danes že precej znano, saj so drugi o tem že veliko izprijali.

Ko ste se vrnili iz zapora, ste nadalje živeli v Idriji. Ali so vas pustili pri miru?

Kaj še, ponovno in ponovno so se agenti državne varnosti oglašali pri meni in izpraševali. Toda nisem jim imela kaj povedati. Končno so se pa le naveličali in me pustili pri miru. Pozneje so mi dali tudi potni list in tako sem lahko prišla v Gorico. Na posredovanje dobrih ljudi mi je oblast pozneje dala tudi socialno podporo.

Sedaj ste tukaj pri sestrah v Zavodu sv. Družine. Ali boste zapustili Idrijo?

Tega pa ne. Veste, čez poletje sem rada doma, ker imam tam dobre ljudi, kakor sem jih imela tudi drugje. Res, moram Bogu biti hvaležna, ker sem povsod dobila dobre ljudi, tudi v Solkanu, ko sem bila v hišnem arestu. Pozimi pa sem rajši v Gorici, ker v Idriji je bolj mrz in tudi do cerkve imam bolj daleč. Tukaj je pa vse pod isto streho. Pa še z bratom sva skupaj sedaj na stara leta.

Hvala, gospodična za ta lepi razgovor.

In Bog vam daj učkati še leto 2000 pri zdravju in pri tako svežem spominu kot ga imate sedaj.

K. H.

Božični zvonovi v Moskvi

Na božični dan so se v Kremlju znova oglašili zvonovi in sicer v cerkvi sv. Bazilija. Od leta 1922 niso več zvonili, ker so cerkev spremenili v muzej. Letos so oblasti dovolile, da so na Božič lahko znova zvonili. Sto tisoč ljudi se je zbralo na trgu, da so poslušali zvonove, ki so se glasili cel četr ure.

★

Dar sv. očeta za obnovo v Armeniji

7. decembra je minilo eno leto od strahotnega potresa v Armeniji, ki je povzročil številne žrtve in veliko razdejavanje. Sv. oče je želel ponovno pokazati svoje sočutje s prizadetim prebivalstvom. Zato je odločil, naj se pošlje 100.000 dolarjev Armenski Apostolski Cerkvi za najnujnejše potrebe prebivalstva.

Dospela je 5. in zadnja številka Misijon-skih obzorij. Naročniki jo bodo dobili v prihodnjih dneh.

Štefanovo z božičnim koncertom

Koncert zbora od Novega sv. Antona je v Marijinem domu ustvaril pristrčen večer s koščkom božične sreče. Odvijal se je v dveh delih; najprej je moški zbor zapel pet pesmi v Vrabčevi priredbi: Ljub' Jezušček zdiše, - O jaslice borne lesene - Nikar ne dremajte - Blažena noč in Ura je polnoči. Nato je župnik iz Rodika, Lojze Kržišnik, za duhovno misel podal zelo posrečeno analizo o tem, kaj človeku s ceste pomeni božič. Njegova opredelitev vzeta iz ljudstva za ljudstvo, zasluži široko pozornost.

V drugem delu je zbor nastopil v mešani zasedbi in zapel tri ljudske: Prišla je lepa sveta noč - Rajske strune - Prečudna je nocojsnja noč ter Riharjevo: Pogledajte duše in še dve Tomčevi: Radujte vsi kraji se zemlje in Na polnoči grede.

Temu zboru pa dolgujemo zahvalo še za izredno praznično božično bogoslužje pri polnočnici v cerkvi Novega sv. Antona. Prof. Simčiča je ob orglah spremljala skupina mladih fantov z glasbili tako, da smo zapuščali mašo z občutki duhovne veličine. Polnost praznične skrivnosti je pomenilo zlasti čudovito petje Gruberjeve Svete noči v osrčju maše: ob vesoljnem čudežu prisotnosti Euharističnega Boga na oltarju. Nežne strune božičnih melodij nam nekako približajo nebesa, da se sprašujemo: »O Bog, kaj je človek, da se ga spominjaš?«

Koncert na štefanovo sta s svojo navzočnostjo počastila tudi predsednica SSO gđc. Marija Ferletič in prof. Andrej Bratuž iz Gorice.

Hvala zato zboru, prof. Simčiču in pevovalcu Ediju Racetu za duhovno-umetniški užitek; gospodu L. Kržišniku pa za aktualnost duhovne misli.

Od zbranosti božičnega doživljanja sta zbor in občinstvo prešla ob zaključku na bolj prozaično, a vsekakor prijateljsko agape in sproščeno štefanovanje.

F.V.

Bralci pišejo

Prejeli smo s prošnjo za objavo. (Ured.)

Slovenski skupščini

Slovenski notranji minister gospod Tomaž Ertl je 11. decembra 1989 pred družbeno političnim zborom Slovenske skupščine dal neodgovorne in obsodbe vredne izjave.

Priznal je namreč, da me njegovi agentje nadzorujejo v Gorici. Menda g. Ertl ve, da sem italijanski državljani in da živim v Italiji in ne v Sloveniji. S svojimi agentji se tako vmešava v italijanske notranje zadeve, kar ni najbolj primerno času, ko se gradi čim tesnejše sodelovanje z deželo Furlanijo-Julijsko krajino. To, da me nadzoruje, sem že sam opazil, pa tudi drugi so me opozorili na to. To pa me ni motilo, saj sem zaupal v strokovno usposobljenost njegovih uslužbencev in sem vedno upal, da ga obveščajo, da ne počnem prav nič takšnega, kar bi ogrozilo mojo domovino Slovenijo.

Priznam, da sem moral v začetku zbrati precej poguma, da sem iz Rima prišel v Gorico. Vendar so me sem povabili gorški rojaki s prošnjo, naj kupim največji hotel v Gorici, ki bi tako prišel v slovenske roke, kar bi pomenilo velik gospodarski prispevek za slovensko manjšino. Kot zgleda pa, takšnega mnenja nima oziroma ne imeti notranji minister Ertl, saj je s pomočjo svojih agentov ugotovil samo (ter to inkriminiral!) mojo aktivno vlogo pri slovenski politični emigraciji. Sam tega nisem nikoli skrival, ampak sem to vedno počel javno, kot nekaj samoumevnega.

Najbolj bosa je seveda tista Ertlova izjava, ko pove, da sem povezan s tujimi obveščevalnimi službami. S tem se namreč g. Ertl svoji skupščini laže, zato zahtevam, da pride takoj na dan z dokazi. Sicer pa je spomladi že Igor Bavčar špekuliral z javnostjo, češ da sem Ertlov sodelavec. Takoj nato pa še ljubiteljski zgodovinar Tone Kebe v Medenovem Nedeljskem dnevniku. Milan Meden je namreč Bavčarju prvi spretno namignil možnost mojega sodelovanja z Ertlom. Oba sta nato dajala »logične izpeljave«, češ zakaj sem prišel v Gorico, »samo streljaj od meje«. Odgovor sta si s sugestijo Medena določila kar sama: Levstik je lahko ostal živ le, če sodeluje z Ertlom.

Gospod Ertl omenja tudi »neidentificirani dokument«, ki bi mi ga naj gg. Janša in Bavčar 15. aprila 1988 prinesla k meni v Palace Hotel v Gorico. Takrat mi nista prinesla nobenega »dokumenta«, ampak le 5 izvodov Kavčičevih Spominov.

Vinko Levstik

Božični koncert in prireditve na Goriškem

Božični čas je že od vedno navdihoval umetnike-pesnike, pisatelje, glasbenike, slikarje, ki so v teku stoletij ustvarili veliko neminljivih del, navdahnjenih po skrivnosti Jezusovega rojstva. Sveta noč je tako ponovno in tajinstveno zažvela in človeku spregovorila v besedi in melodiji, v barvi in likovnem izrazu. Posebej slovenska ustvarjalnost je v vseh časih posvetila veliko del božični tematiki. Morda je prav slovenska božična pesem vedno najgloblje spremljala našega človeka v veselih in žalostnih trenutkih, v vojni in miru, doma in v inozemstvu. Pesmi kot so Sveta noč, Rajske strune, Kaj se vam zdi, Angelsko petje, Glej, zvezdice božje (da omenimo le najbolj priljubljene) so nerazdeljiv del božičnega praznovanja, prav tako kot so to jaslice, božično drevesce, zvezda repatica in danes bajne mestne razsvetljave.

Tudi v svetovni glasbi sami so nesmrtni geniji že od vseh časov posvetili božičnemu misteriju svoje bisere. Spomnimo naj le na Bachov Božični oratorij, na Händlov Mesija, na razne božične kantate in orgelske skladbe. Vse to pomeni trajno umetniško in sploh kulturno bogastvo človeštva. In danes zadobiva vse to še večje razsežnosti. Polnočni zvonovi so letos gotovo bolj slovesno in praznično odmevali ob Vltavi in Donavi, ob Baltiku in ob Brandenburških vratih — bolj turbo pa po romunskih mestih in planjavah, čeprav je tu iz trde preizkušnje tudi vzrasel up na novi dan...

In to tudi ob sočinih bregovih in še dlje ob Savi. Svetogorska bazilika je — vse praznike svečano ožarjena — dala prav svetonočnemu občutju mogočen zunanji videz.

Na Goriškem je bilo v tem duhu in v tem doživljanju letos veliko lepih božičnic. Naj se tu omejimo le na nekatere goriške božične prireditve. Najprej je bil na sporedu tradicionalni koncert zborov goriške občine v goriškem Avditoriju. Sodelovalo je šest pevskih skupin iz Gorice in bližnjih krajev občine, kot Ločnik in Štmaver. Od slovenskih pevskih zborov sta sodelovala dva, mešani zbor Lojze Bratuž iz Gorice in moški zbor iz Štmavra. Oba sta predstavila vrsto lepih božičnih skladb, nekatere tudi nove. Dirigenta sta bila S. Jeričio in G. Devetak. Po prvem delu koncerta je goriški župan dr. A. Scarano zaželel vsem vesele božične praznike in srečno novo leto 1990. Pri tem pa je tudi opomnil na tragične dogodke v Romuniji združene z veselejšimi novostmi v Vzhodni Evropi nasploh in poudaril vlogo Gorice v že dolgoletnem sodelovanju zlasti z deželami Srednje Evrope. Posebej je še opozoril še na bližnjo Slovenijo z novo odprtostjo tudi na pod-

ročju vere in duhovnosti. Nabito polna dvorana je vse nastopajoče zbere toplo nagradila s ploskanjem.

Božič so praznovali tudi skoraj vse naše šole na Goriškem, tako osnovne kot srednje. Na njih so otroci in dijaki nastopili s petjem, recitacijami, pripravo jaslic in drevesca. Naj izmed vseh omenimo le božičnico, ki so jo pripravili dijaki učiteljskega S. Gregorčič in liceja P. Trubar. Od splošno eksistencialnih razmišljanj so tu prešli na božične fragmente iz naše tradicije, vse skupaj pa so tudi prijetno pospremili z glasbeno-pevskimi točkami. In prav Sveta noč je celotni božičnici naši višješolci dala zaključni ton in lepo uvedla v božično praznovanje.

Najbolj občutena božična manifestacija med goriškimi Slovenci pa je gotovo vsakoletni božični koncert v stolnici, ki ga prireja Združenje cerkvenih pevskih zborov. Ta koncert je vedno tudi združen z zahvalno slovesnostjo, petimi litanijami in blagoslovom. Božično misel je izrekel msgr. Ivan Kretič, ki je predvsem podčrtal toplino božičnega praznovanja in zgodovinski pomen samega božjega učlovečenja. Spomnil je tudi na dramatičnost dogajanja zlasti v Romuniji in izrekel upanje na novo in pravično bodočnost.

V nedeljo, 7. januarja ob 16. uri bo v nabrežinski cerkvi

XIII. REVIIJA BOŽIČNIH PESMI

Nastopa priznani mešani zbor iz Vrtojbe. Ekumenski govor, pete litanije z božičnimi odpevi. Ocena in nagrade za jaslice.

Na koncertu so letos sodelovali štirje zbori, dva mešana in dva mladinska oz. otroška zbora. Prvo skupino sta sestavljala zbor Podgora (dir. Mirko Spacapan), in Rupa-Peč (dir. Zdravko Klanjšček). Drugo pa zbor iz Števerjana in Štandreža. Ta dva zbora sta vodili Anka Černic oz. Elvira Chiabai. Mešane zbere je pri orglah spremljala Lojzka Bratuž, mladinskega pa sta spremljala Herman Srebrnič in Lucija Valentinčič. Oba mešana zbora sta zapela po pet pesmi, mladinska pa po tri. Napovedovala je Mirta Podveršič.

Znane in manj znane božične pesmi so prijetno odmevale pod stolnimi oboki in ustvarile svečano, obenem pa domače razpoloženje, primerno za obhajanje božičnih dni. Da bi duh in poslanica Božiča ponese mir in srečo tudi v novo leto 1990 — to vsi upamo in pričakujemo!

a.b.

SLOVENSKO DEŽELNO GOSPODARSKO ZDRUŽENJE POKRAJINSKI ODBOR - GORICA

Ul. Morelli, 14 - Tel. 32844

vošči vsem članom in prijateljem

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1990!

30-letnica TKB

Pred 30 leti so v Trstu ustanovili delniško družbo Tržaška kreditna banka, ki se je lepo uveljavila. Poleg svojega sedeža v samem središču mesta ima še dve podružnici: v Rojanu in Domju. Svoje delovanje je razširila v Jugoslavijo in na območje dežel skupnosti Alpe-Jadran.

Ob tej priložnosti je upravni svet omenjene banke priredil v Kulturnem domu svečano proslavo, na kateri sta nastopila dekliški pevski zbor in godalni kvartet Glasbene Matice s solistko pianistko Beatrice Zonta. Slavnostni govor je imel predsednik upravnega sveta Egon Kraus.

Se pred to slovesnostjo je bila v prostorih Kulturnega doma predstavitev knjige Slovensko denarnišvo v Trstu, ki jo je napisal Milan Pahor. Knjigo je predstavil sam avtor. Predvajali so tudi film Andreja Mlakarja o narodnostni kulturi v zamejstvu ter podelili priznanja ustanovnim članom, bivšim upraviteljem in nekaterim zaslužnim uslužbencem.

Božični koncert v cerkvi sv. Jerneja na Opčinah

Na božični dan je bil v farni cerkvi na Opčinah koncert božičnih pesmi, ki je postal že tradicionalen. Koncert je pokazal, kako razvejana je pevska dejavnost na Opčinah, za kar gre zasluga predvsem g. Francu Pohajaču, ki je pripravil in vodil kar pet nastopajočih zborov oz. pevskih skupin.

Pred oltarjem se je razprla pahljača pevec, ki grede od najmlajših osnovnošolčkov do pevcev zrele generacije. Poslušalci so pozorno spremljali zavzeto in čisto petje otroškega pevskega zbora Vesela pomlad ter sledili ubranemu in dovršenemu nastopu mladinskega pevskega zbora Vesela pomlad. Dekliška skupina MPZ Vesela pomlad je dokazala, da je kos tudi zahtevnejšim skladbam. Prav tako je presenetila fantovska skupina Vesela pomlad s svojim sigurnim, malo za držanim nastopom. Dekliška pevska skupina Vesela pomlad pa je potrdila svoje visoke pevske zmogljivosti. Vse te zbere oz. pevske skupine je vodil g. Franc Pohajač. Kot zadnji je nastopil mešani pevski zbor Sv. Jernej pod vodstvom Janka Bana. Odlikoval se je po zlitosti glasov in po interpretacijski dovršenosti.

Na koncertu je prišlo do izraza bogastvo slovenske božične pesmi. Program so sestavljale v glavnem neznane ali manj znane božične pesmi različnih avtorjev. Vzdušje božičnega dne je dopolnilo razmišljanje Zore Tavčar o slovenskih jaslicah, ki je povezovalo nastope posameznih zborov in ki ga je prebrala Matejka Peterlin-Maver. Pisateljica je v svoji mediaciji postavila jaslice kot središče Božiča. Segla je v zgodovino jaslic, prikazala, kako so jaslice navdihovale besedne in likovne ustvarjalce ter glasbenike. Jaslice so imele tudi osrednjo vlogo pri pisateljičinem praznovanju Božiča — ob njih se utrjujejo spomini iz mladosti, družinski spomini, misel na oddaljene prijatelje,

na tiste, ki jih ni več. Jaslice povezujejo vse Slovence, kjerkoli živijo. So upanje na odrešenje za vse ljudi, saj smo vsi poklicani v kraljestvo Deteta, ki se je v božični noči rodilo.

Posamezne točke sporeda je povezoval Marjan Škerlavaj, pri orglah pa sta sodelovala David Lenisa in Ivan Milič. Koncert je bil za marsikoga osrečujoče versko doživetje.

mpm

Nabrežina

Pred Božičem je bilo precej živo v naši vasi na verskem, pa tudi na kulturnem področju. K. D. Igo Gruden je pripravilo koncert božičnih pesmi v naši cerkvi (v petek, 22. decembra) z nastopom znanega in priznanega New Swing Kvarteta iz Ljubljane, ki uživa mednarodni sloves. V polno zasedeni cerkvi so zapeli 22 duhovnih pesmi — spirituals — po večini v angleščini, pa tudi naše tradicionalne slovenske, z vmesnimi zelo globokimi recitacijami samih nastopajočih. V brošuri sporeda beremo med drugim značilen odstavek Nade Pertot: »Spet se je obrnilo leto, spet smo v obdobju, ko se v vseh nas živo oglašajo želja po miru, želja po zaupanju v sočloveka, želja po veri v življenje. Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje! Biti človek dobre volje pomeni predvsem spoštovati samega sebe in svojega bližnjega...«

Tudi nabrežinska godba je pripravila lep koncert, kakor vsako leto!

V sesljskem Domu za ostarele pa je bil prijeten koncertni večer s primernimi skladbami v režiji občinske uprave. Pa še cela vrsta božičnic po naših šolah.

Posebnost so jaslice srednješolcev — čisto kraške-kamnarske, katere so potem postavili pod božično drevesce na občini. Pomnožilo se je tudi številno razsvetljenih drevesc pred hišami; izstopa zlasti veliko drevo pred občino in na glavnem trgu ter velika repatica na zvoniku.

SVET SLOVENSKIH ORGANIZACIJ

Ubald Vrabec

TOLMINSKI PUNTARJI

Opera v treh dejanjih

Libreto: Janez Dolenc

(po zgodovinskih virih in motivih iz del Ivana Preglja; obdobje marec 1713 - april 1714)

koncertna izvedba

četrtek 11. januarja ob 20.30 v Kulturnem domu v Trstu, ul. Petronio. Izvajajo: simfonični orkester iz Ljubljane - operni solisti: O. Gracelj, N. Belamarič, J. Kores, J. Reja, I. Sancin, B. Gorinšek, M. Trček, I. Tuskarič, V. Zadravec, M. Vedernjak - moški zbor društva »Consortium musicum«

Dirigent: dr. Mirko Cuderman

Koncert se vključuje v širši kulturni program pod geslom Tolminci za mir

Predprodaja vstopnic: Kulturni dom, Trst

ALOJZIJ TURK

Kosovo in Makedonija deželi tragedij

(16)

Z malo lopatico sem v trdo zemljo izkopal plitke grobove in vanje pokopal mrtve vojake, da jih vsaj volkovi ne bi raztrgali. Upal sem, da jih bodo vaščani pozneje prenesli na vaško pokopališče. Potem pa je prišel ukaz, da vsi vojaki zapustimo fronto in se umaknemo ter se pridružimo že umikajočim. Kako in kam, seveda nismo zvedeli.

V dolini pod vasjo, kjer so se zbirali od vseh strani prihajajoči, sem organiziral prevoz ranjencev le na dveh navadnih vozovih s konjsko vprego, saj več vozov ni bilo na voljo, jih zelo na tesno položili na malo slame.

Treba se je bilo čimprej in čimbolj oddaljiti od krajev, kjer so se že pojavljali posamezni oboroženi mladi ljudje; orožja jim ni bilo težko najti, saj so ga mnogi naši vojaki pometali proč in se reševali iz nastalega nereda. Ti ljudje so potem streljali na posamezne vojake in zaostale oddelke in jih pobite oropali.

Tako smo se v neredu umikali. Na veliki petek smo dan prebili v vojašnici v Kičevu, da ne bi na cesti postali tarča

sovražnih letal, ki so se od časa do časa že pojavljala v daljavi.

V mraku smo nadaljevali pot čez planine. Okrog polnoči smo prišli na sedlo proti Gostivarju. Makadamska cesta, ki sem jo večkrat prevozil s svojim kolesom, ko sem obiskoval oddaljene vernike, je bila polna umikajočih se vojakov. In zgodila se je nesreča: konj, vprežen v bolniški voz, je zgubil podkve in ni mogel več vleči po grobem kamenju. Mislim, da se nam je nasmehnila sreča, ko se je približala četa na konjih. Zaprotil sem komandirja, majorja, naj hitro da enega konja, da bi lahko nadaljeval potovanje z bolniki. Ker sem prav tisto noč na poti nekemu majorju nudil prvo pomoč, sem mislil, da je ravno ta. Poprosil sem ga, naj hitro pošlje enega vojaka med ostale pešce, saj se moramo čimprej izvleči iz serpentin, kjer stalno streljajo oboroženi banditi in ubijajo ter ropajo zadnje. Major pa ni pokazal nobenega razumevanja za mojo prošnjo in je začel kričati, da ga oviram pri izpolnjevanju dolžnosti. Misleč, da je zares oni major, sem nekako v šali dejal, naj nikar preveč ne hiti, saj mu ujetništvo ne uide, ker smo zvedeli, da so nemške izvidnice že v tetovsko-gostivarski dolini. Ko sem ponovil prošnjo in pokazal ranjence, je vprašal spremljevalca, kdo je ta, ki si drzne njega, ko-

mandirja čete, ovirati. Ko je zvedel, da sem katoliški duhovnik, je svojim spremljevalcem ukazal, naj me takoj zvežejo in ustrelijo, češ da so v Zagrebu razglasili svojo državo in da sem jaz eden od odgovornih. Rezko je ponovil svoj ukaz o streljanju. V prvem trenutku stvari nisem vzel resno, mislil sem, da se neokusno in neumestno šali in sem mu to tudi povedal. Z bičem me je udaril po glavi, vojake pa ostro ozmerjal, zakaj še niso izpolnili ukaza. Preden sem se zavedal, sem že imel roke zvezane na hrbtu. Odvlekli so me proti vrhu sedla, da bi našli pristoje mesto za streljanje, saj je bila ozka cesta prepolna vojakov, ki so hiteli navzdol, ne zavedajoč se, kaj jih čaka. Prav na vrhu so našli prazno livadico. Moji spremljevalci so bili grobi. Lahko povem, da v tistem usodnem trenutku nisem prav nič mislil na pretečo smrt in streljanje, ampak na uboge ranjence, ki so ostali brez varstva, prepušteni roparskemu nagonu.

Postavili so me na primerno mesto in vodnik čete je razporedil strelce. Vendar se kar ni mogel odločiti, da bi dal znak za streljanje, četudi je imel že dvignjeno roko. Prav v tistem trenutku so iz bližnjega gozda začeli razbojniki prav divje streljati.

Vsi vojaki so jo udrlj po hribu navzdol. Moji spremljevalci so s svojim vodnikom

vred začeli bežati in so čisto pozabili na svojo dolžnost. Ko sem ostal sam, mi je nekako uspelo strgati vezi na rokah in na hrbtu. In ko so napadalo nehalno streljati, sem se vrnil k prestrašenim in obupanim ranjencem in jih vse prelomil na en voz z dobro podkovanimi konjema.

Ko smo se ustavili na obronkih nad Gostivarjem, je general-komandant, ko je zvedel za dogodek, zadnjikrat sklical vse oficirje in dal pred vsemi slovesno izjavo o mojih zaslugah, ki zaslužijo najvišje vojaško odlikovanje. Potem je poudaril, da se je zgodila sramota, ker me je eden od oficirjev ukazal streljati in da se samo nenavadnim okoliščinam lahko zahvali, da ni prišlo do zločinskega umora človeka, ki je do zadnjega trenutka izpolnjeval svojo nalogo. Od onega oficirja je zahteval, naj se vsaj opraviči pred vsemi, vendar se mu je uspelo skriti. Jaz pa ga seveda nisem iskal. A še isti dan sva bila skupaj v istem taborišču kot ujetnika Nemcev.

Ko smo bili v Tetovu v taborišču, sem tam kot edini katoliški duhovnik spoznal pet makedonskih pravoslavni duhovnikov. Ker sem edini znal nemško, so me prosili, naj grem h komandantu taborišča s prošnjo, da bi jih spustil, da bi lahko doma z verniki in družinami praznovali Veliko noč, ki je bila naslednjo nedeljo. Opozorili so, da vedo za izjavo

Rojan

Božičnica. Prvič se je zgodilo, da sta osnovna in nižja srednja šola priredili božičnico v Marijinem domu. Prireditve je bila v petek dopoldne. Dvorana, zlasti oder, sta bila bogato in okusno okrašena z božičnimi motivi. Bogastvo luči je še povečalo učinek.

Najprej je nastopila osnovna šola. Otroci so prikazali skrb za okolje, ki ga je treba varovati, in ob koncu voščili vesel Božič in srečno novo leto.

Nižja srednja šola pa nam je prikazala tipično božični motiv. Skupina otrok se zavzame za ostarelega in skoraj slepega profesorja glasbe. Za Božič ga vzamejo iz Doma počitka v družino.

Ob koncu je šolski zbor zapel tri božične pesmi, Sveto noč tudi v nemškem jeziku.

Božičnica je dobro uspela in upamo, da bo tudi v letu 1990 v Marijinem domu, ki ima za tako prireditev najbolj primerno dvorano in oder.

Nenadna smrt. V četrtek pred Božičem pozno zvečer je Gospod nepričakovano odpoklical gospo Emo Strekelj. Prav istega dne se je vračala domov z obiska pri hčerki in se spotoma pogovarjala z neko gospo. Na vprašanje, če se ne boji kakšne slabosti, ker je sama, je odgovorila, da v takem primeru telefonira hčerki, ki pride takoj. Če more, ji bo pomagala, če pa ne bo mogla, je tudi prav. In prav tako se je zgodilo. Zvečer jo je napadla slabost in je takoj obvestila hčerko, ki je prišla hitro, a mamo je že našla v večnem spanju.

Gospo Emo so odlikovale številne krščanske vrline: bila je skrajno obzirna do vseh, potrpežljiva, delavna, dobra do vseh, krščansko je sprejemala življenjske preizkušnje, redno je molila, redno se je udeleževala nedeljske maše in pogosto tudi med tednom. Še in še bi lahko našteval. Nekaj dni pred smrtjo je še kupila Mohorjeve knjige, ki pa jih ni utegnila prebrati. Sedaj vseeno pozna njih vsebino. V večnosti se je gotovo začudila, da se je toliko ljudi udeležilo njenega pogreba. Gospod ji je bil gotovo bogat plačnik. Naj nakloni svojo tolažbo tudi prizadeti hčerki in ostalim sorodnikom!

SZ

(KONEC)

Z GORIŠKEGA

Orgelski koncert

V petek, 29. decembra 1989, je bil v cerkvi Srca Jezusovega v Gorici orgelski koncert božičnih skladb. Nastopil je slovenski organist prof. H. Bergant. Na sporedu je bila antologija božičnih orgelskih skladb od 17. stol. do današnjih dni. Zastopani so bili klasiki, ki so obče znani: Frescobaldi, Bach, Dubois, Messiaen. Poleg teh smo slišali dela manj znanih skladateljev, ki pa niso bila manj zanimiva in so ravno tako občuteno in barvito izražale čar božične noči.

Skrbno izbran program izključno božičnih orgelskih skladb potrjuje, kako veliko vlogo so imele v preteklosti orgle, ta eminetno liturgični instrument. V teh skladbah so skladatelji izkoristili vse možnosti, ki jih imajo orgle, da izrazijo poezijo in čar svete noči.

Tako je tudi slovenski organist izbral registracijo za vsako skladbo posebej, tako da ni bila ena drugi enaka in smo, poslušalci, slišali in občudovali orgle v tej cerkvi, ki so bile pred kratkim obnovljene in dopolnjene z novimi registri. Premišljena izbira določenih zvočnih barv, nikoli v prid lahkega efektu, je dala celotnemu večeru visoko umetniško stopnjo. Mojster Bergant je še z enim uspehom potrdil svojo ljubezen do tega instrumenta in svoje vztrajno in marljivo delo.

Težko bi rekli, katera skladba nas je bolj prevzela. Spored, ki je trajal dobro uro, je bil tako pestro zasnovan, da ni bilo trenutka zastoja. Verjetno so bili komu bolj všeč kratki, a do kraja izdelani 4 Bachovi koral, drugemu »dve meditaciji« O. Messiaena ali pa kaka »Pastorella« manj znanih avtorjev.

Vse poslušalce, ki jih, žal, ni bilo izredno veliko, je prevzela božična glasba, ki jo tako redko slišimo v dobri izvedbi. Slišali smo tudi, da je prof. Bergant pred kratkim imel božični koncert v Zagrebu in v Romansu in vsakokrat tudi z različnimi programi.

S. J.

Sovodnje, Gabrje, Vrh

Župnijska priprava na praznike Gospodovega rojstva je v vseh treh vaseh zajela vse starosti. Najprej z lepo udeležbo pri obhajilu zakramenta sprave, pri pripravi animiranih jasic v cerkvah. Otroci so se v velikem številu prijavili za tekmovanje v jaslicah. Komisija mladih in odraslih jih je pregledala in ocenila. Vse so bile skrbno pripravljene. Zato bo vsak prejel spominček, dvanajst najbolj iznajdljivih (po štiri iz vsake vasi) pa bo prejelo lepe nagrade — lesena ročna dela z vdolbenimi slovenskimi ornamentami.

Ostarele župljane so v Sovodnjah obiskali mladi sami, v Gabrjah in na Vrhju pa se je skupini mladih pridružil še g. župnik. Voščila in skromna darila so izročili v imenu vse župnije. Pri pripravi pa sta sodelovala oba župnijska sveta. Vsi so bili obiska in pozornosti zelo veseli. Tudi mladim (ki so se zelo lepo izkazali), bo ostal zanimiv popoldan pred Božičem v trajnem spominu. Tudi liturgična srečanja v cerkvah so bila odraz dobre priprave. Na praznik Sv. Družine popoldne so sovođensko cerkev napolnili otroci iz vseh treh vasi ob prisrčnem obredu blagoslova otrok. Novoletno popoldne pa je v isto cerkev privabilo lepo število molivcev za mir v družinah ob Vipavi in Soči, za mir, ki naj se utrdi in ohrani po vsem svetu, posebno v tem novem letu velikega upanja.

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«

Dramski odsek uprizori komedijo v treh dejanjih

J. Sterija Popović

JARA MEŠČANKA

Režija Emil Aberšek

Premiera v nedeljo, 14. januarja, ob 17. uri v župnijski dvorani »A. Gregorčič« v Standrežu

Sv. gora

Na Sv. gori so zaključili leto 1989 s slovesno sv. mašo zadnji dan leta na praznik sv. Družine ob 16. uri ob izrednem številu romarjev. Somaševanje je vodil koprski škof msgr. Metod Pirih, ki se je po evangeliju izrecno zahvalil Bogu in vsem, ki so pripomogli, da je svetogorsko Marijino leto tako lepo uspelo v proslavo 450-letnice te božje poti. Omenil je tudi romanje svetogorske podobe M.B. po vseh župnijah, kjer so povsod ob tem obisku

imeli slovesne tridnevne ali ljudski misijon. Omenil je tudi številna družinska in župnijska romanja in se zahvalil škofom iz Ljubljane, Maribora, Gorice, Trsta, Vidma in Celovca za škofijska romanja. Posebna zahvala Bogu in Mariji tudi za toliko božjih milosti, ki so jih posredovali oo. frančiškani v spovednicah.

Marijino leto se je zaključilo, a ljubezen do svetogorske Matere božje mora rasti in milost božja po priprošnji Marijini mora še naprej bogatiti naše ljudstvo.

V soboto, na praznik sv. Treh kraljev bo v **Katoliškem domu ob 15. uri**

GLASBENI RECITAL

v čast sv. Vincenciju Pavelskemu ob 150-letnici ustanovitve reda sester-usmiljenk

Vsi prisrčno vabljeni. Vstop prost

DAROVI

Za Marijanišče na Opčinah: Natale Budai 30.000 lir.

Za lačne po svetu: Cilka Kovač 20.000; J. Komjanc 55.000 lir.

Za lačne otroke v misijonih: N. N. 50.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N. 70.000; N. N., Sovodnje 20.000 lir.

Za obnovev cerkve na Opčinah: druž. Bartoli namesto cvetja na grob pok. Palmire Pecchiari 30.000 lir.

Za dela v Marijinem domu v Rojanu: V. G. 50.000; Jelka Šah 50.000; druž. Renar 50.000; Terezija Bembi 100.000; druž. Rudolf 50.000; N. N. 100.000; O. S. 100.000; v spomin Eme Štrekelj: hčerka Mariuccia z družino 100.000; sestra Nada 100.000; Marija Kobal 30.000; Milena Franco 10.000; A. B. 100.000; po naročilu umrle ge. Eme Štrekelj 200.000 lir.

Za m. Terezijo na Kalkuti: N. N. iz Trsta 1.000.000 sv.

Za kapelo sv. Leopolda v Domiu: Štefka Lukežič 10.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Caharija 40.000; Pertot 10.000; Kojanec 20.000; Daneu 20.000; bolniki 190.000; Majda V. 50.000; V. G. 100.000; Radović A. 100.000; Franja V. 50.000; Dimarcantonio 40.000; Sirca 40.000; Rutar 20.000; S. B. 60.000; društvo I. Gruden 100.000; skavti, TS 100.000; Pangos 10.000; De Corradi 40.000; Marchesan 10.000; nabirka za rože 416.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Sonja Püchler 50.000; N. N. 60.000; Kristina Grgič 20.000; Tončica Sosič za gobavce 5.000; ista 20.000; druž. Daneu 100.000; Ada, Peter, Sara, Giorgio v spomin na »našo Tamaro« 50.000; N. N. 60.000 lir.

Za misijonarja Jožeta Cukaleta: Jože in Manija 50.000; N. N. 50.000 lir.

Za misijone: N. N. 70.000 lir.

Šport

Olympia zmagala v derbyju

Z rezultatom 3:1 je Olympia na domačih tleh osvojila slovenski derby v odbojkarški moški C2 ligi proti ekipi Meblo-Imsa iz Brd in Štandreža. Srečanje je v telovadnico na drevoredu XX. Septembra privabilo veliko navijačev obeh ekip, med temi je bilo zlasti mnogo najmlajših z obeh strani.

Seveda je bilo veselje na strani Olympie nepopisno ob osvojitvi tekme, medtem ko so nasprotni navijači razočarani zapuščali prizorišče tekme, pri tem pa prenekateri niso mogli, da ne bi pokazali svojega grenkega občutja z ne preveč športnim obnašanjem.

Tekma sama je imela dvoje lic. Prvi set so premočno osvojili gostje, ki so pričeli res obetavno.

V drugem setu pa je v igro plavih vstopil Simon Terpin in s tem tudi psihološko pripomogel, da so Olympijci zaigrali kot prerojeni. Nekaj uspešnih blokov, par lepih akcij iz centra, kjer se je zlasti izkazal Damjan, in Meblo je začel popuščati na celi črti.

Na mesto mladih sta vstopila trener Rajko Petejan in center Rado Lavrenčič, ki pa nista bistveno pomagala svojim. Upamo si reči, da sta jih mestoma celo oškodovala.

V zadnjem setu je po izdatnem vodstvu Olympie moštvo Mebla nadoknadilo razliko do 14:14, vendar je Damjan vzpostavil ravnotežje z lepim blokom.

S to zmago je Olympia znova sama na drugem mestu, prihodnja tekma pa bo v Trstu proti Boru, v sredo 13. januarja. Svoj čas je bil to slovenski derby, danes pa pri Boru nastopa samo nekaj Slovencev, ostali so igralci-rezerve tretjeligaša Ferro-Alluminio. Upamo, da ne bo to primer, ki mu bodo sledila ostala tržaška slovenska društva.

DAROVI

Za Katol. glas: N. N. družbenica v spomin g. J. Juraka 100.000; N. N. 100.000 lir.

Za Katol. glas: Kristina Grgič 5.000 lir.

Za Katol. dom: N. N., Pevma 100.000 lir.

Za Katol. glas: Cilka Kovač 20.000; Z. K. 50.000; Joško Rebula 55.000; Angela Mavrenčič 19.000; sestra Saksida v spomin na Zoro Piščanc 40 USA dol.; Mirjam Saksida v spomin na Vita Onesti 10 USA dol. Marija Trinko 30.000 lir.

Za katol. tisk: N. N. 60.000; Marija Trinko 110.000; V. G. 50.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: R. P. v spomin Žitomira Terčelja 50.000; Marta in Veronika v spomin moža in očeta Žitomira Terčelja 50.000 lir.

Marta in Veronika v spomin pok. Mare in Antona Terčelja za semenišče v Vipavi 30.000 lir.

Za zbor »M. Filej«: druž. Klanjšček 50.000 lir.

Za sovođensko cerkev: Bernarda Petejan 50.000; prijateljica Anica v spomin pok. Gizele Devetak 50.000; svakinji Katerina in Mara namesto cvetja na grob pok. Antona Tomšiča 50.000; v isti namen Aleksandra Batistič 25.000 lir.

Za goriško Vincencijevo konferenco: Z. S. 100.000 lir.

Za patra v goriških zaporih: Z. S. 100.000; V. G. 50.000 lir.

Za Sv. goro: v čast Materi božji J. A. 50.000 lir.

Štefanija Fr. za Zavod sv. Družine 20.000, za slovenske misijonarje 20.000, za Katol. glas 40.000. Skupno 50.000 lir.

Za obnovev cerkve na Opčinah: Bruna Ferluga 20.000; Romano in Ana Tomadin, ob biserni poroki 100.000; Bogdan Žetko 700.000; druž. Michielin v spomin na moža odnosno očeta Costanteja 100.000; Kristina Grgič 30.000; ob 100-letnici rojstva moža in očeta Viktorja Sosiča Marija in Anica 200.000; J. A., ob 80-letnici 50.000; Luciano Bartoli 20.000; Franc Malalan 50.000; Marija Malalan 300.000; Marija Sosič v spomin na pokojne iz druž. Sosič 20.000; Karlo Malalan 50.000; druž. Kralj v spomin na svojce 25.000; Anica Škerlavaj 80.000; Ida Mezgec in Joško Žnidarčič ob krstu sinčca Gregorja 50.000; Lucia Ciac ob pripravi na poroko 20.000; v spomin na Hermino Šturm ob 1. obl. smrti druž. Cvelbar 25.000; druž. Petaros v spomin na Tamaro ob 1. obl. smrti 50.000; Pina Brišček-Brecelj 100.000; druž. Preda 10.000 lir.

Za obnovev cerkve na Banah: Sergio Budai v spomin na sestro Eddo 20.000 lir.

Za obnovev cerkve na Ferlugh: v spomin na moža Andreja Maver, žena Viktorija 100.000; Gemma Mantovan 50.000; Ljudmila Fortunat-Piščanc 30.000; Bruna Prašelj 50.000 lir.

Za CPZ sv. Jerneja na Opčinah: S. L. 100.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Izšla je 10. številka

MLADI KE

— Morje v decembru
— Dr. Alojz Suštar Slovenec za danes
— V spomin Zore Piščanc in Borisa Santicina
— Antena in drugi članki
— Priloge

OBVESTILA

Katoliška knjigarna v Gorici je zaradi inventure zaprta od 2. 1. do 15. 1. 1990.

Redna seja ZSKP bo v ponedeljek, 8. januarja v Katoliškem domu v Gorici.

Prosvetno društvo »Podgora« vabi na božični koncert, ki bo v župnijski cerkvi v Podgori v soboto, 6. januarja, s pričetkom ob 18. uri. Sodelujejo otroški pevski zbor »Podgora«, mešani pevski zbor »A. Capello« iz Begliana, mešani pevski zbor »Lipa« iz Šempasa in mešani pevski zbor »Podgora«. Vljudno vabljeni.

Dan emigranta bo letos v Čedadu v gledališču Ristori v nedeljo, 7. januarja, ob 15. uri. Na programu so pozdravi, nastop domačih kulturnih skupin ter SS gledališča z igro Lepo je v naši domovini biti.

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabi v ponedeljek, 8. januarja, na predstavitev zbirke »Od Portoroža do Devina«, pri kateri bodo sodelovali moški zbor od Sv. Antona in recitatorji. Zbirko bo predstavil dr. Zorko Harej. Večer bo v Peterlinovi dvorani s pričetkom ob 20.30.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda iz Trsta sporoča svojim članom in prijateljem, da bo mesečna maša za edinost v ponedeljek, 8. januarja, v Marijinem domu v ul. Risorta 3 ob 17. uri. Gledali bomo tudi diapozitive in si izrekli dobre želje za novo leto.

Radio Trst A

Spored od 7. do 13. januarja 1990

Nedelja: 8. 30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Pet prijatelj na otoku zakladov«. 10.30 Country glasba. 11.30 Filmi na enkranih. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Ko zgodovina zazveni. 12.30 Orkestralna glasba. 14.10 V studiu z vami: Sergej Verč (1. del). 17.00 V studiu z vami (2. del).

Ponedeljek: 8.10 Četrtekova srečanja: »In exilium« (ponovitev). 9.05 Ne vse, toda o vsem. 9.10 Slovenska lahka glasba. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Slovenski kantavtorji. 12.20 Priljubljene melodije. 12.40 Rojanski cerkveni mešani zbor. 12.50 Orkestralna glasba. 13.20 V žarišču. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Igrajmo se skupaj! Pripravlja in vodi Roža Peric. 15.00 Glasbena medigra. 15.10 Ta dom je naš (o ekologiji). 16.00 Mi in glasba. Simfonični orkester RTV Ljubljana vodi Anton Nanut. 17.00 Poročila in kulturna kronika. 17.10 Roman v nadaljevanjih. Lev Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir«. 17.25 »Mladi val« - radio za vas, vi in radio. Danes: Hit Parade/ S telefonom pri... / Harmonika, zapoj / Tržaška dijaška tribuna.

Torek: 8.10 Poročila in deželna pot. 8.35 Južnoameriška folklor. 9.05 Ne vse, toda o vsem. 9.10 Veliki uspehi Beatlesov. 9.40 Dramatizirana glasba: »Sobota«. Napisal Josip Tavčar. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Italijanski kantavtorji. 12.00 Biti človek. 12.20 Priljubljene melodije. 12.40 Revija Zveze cerkvenih pevskih zborov v Kulturnem domu v Trstu. Mešani zbor Sveti Jernej z Opčin vodi Janko Ban. 12.50 Orkestralna glasba. 13.20 V žarišču. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba. Simfonični orkester RTV Ljubljana. 17.10 Lev Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir«. 17.25 »Mladi val« - radio za vas, vi in radio.

Sreda: 8.10 Ko zgodovina zazveni. 8.40 Soft musc. 9.50 Orkestralna glasba. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Francoski šansoni. 12.00 Zdravniška posvetovalnica. 12.20 Priljubljene melodije.

Izšle so knjige

GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE ZA LETO 1990

NAROČNINE ZA LETO 1990

Italijanska pošta je zmeraj bolj neredna, a tudi iz leta v leto dražja. Tako so se že med letom podražile in se bodo še podražile v letu 1990 pristojbine za tiskovine, oz. za časopise.

Vsled tega je naš časopis prisiljen, da nekoliko prilagodi naročnine za leto 1990.

V TRAFIKAH in po cerkvah ostane cena nespremenjena, tisoč lir za izvod.

NAROČNINA ZA ITALIJO po pošti letno 45.000 lir.

TUJINA: Evropa in ostale dežele po navadni pošti 70.000 lir.

LETALSKA POŠTA 95.000 lir ali 70 USA dol.

Kot povedano, poviški so zaradi višjih poštinskih pristojbin.

Upamo, da bodo naročniki razumeli, zakaj ti poviški, in da nam bodo ostali zvesti. Za dosedanje zvestobo vsem naročnikom najlepša hvala.

Vaš Hotel

34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166 / 7 / 8 - TELEX 461154 PAL GO I

12.40 Revija Zveze cerkvenih pevskih zborov v Kulturnem domu v Trstu. Dekliški zbor Devin. 12.50 Orkestralna glasba. 14.10 Otroški kotiček: »Črno na belem«. 14.30 Na goriškem valu. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Lev Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir«.

Četrtek: 8.10 Slovenski Ikar. 9.05 Ne vse, toda o vsem. 9.10 Južnoameriška folklor. 9.40 »Oj, vojna moja, vojna kruta« - s slovensko umetno in ljudsko poezijo o doživljanju prve svetovne vojne. 11.30 Zvočne kulise. 12.00 »Nič ni za človeka nemogoče«. 12.40 Revija ZCPZ v Kulturnem domu v Trstu. Mešani zbor Mačkolje. 12.50 Orkestralna glasba. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.10 Četrtekova srečanja: Jugoslavija 1918-1941. 15.40 Lahka glasba raznih narodov. 16.00 Mi in glasba. Mešani zbor Collegium Technicum iz Košic na Češkoslovaškem, na mednarodnem zborovskem tekmovanju C. A. Seghizzi v Gorici. 17.10 L. N. Tolstoj: »Vojna in mir«. 17.25 »Mladi val« - Goriška dijaška tribuna.

Petek: 8.10 Aladinova svetilka. 8.40 Soft music. 9.05 Ne vse, toda o vsem. 9.10 Revival. 9.50 Orkestralna glasba. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.40 Revija ZCPZ v Kulturnem domu v Trstu. Dekliški zbor Glasbene matice iz Trsta. 12.50 Orkestralna glasba. 14.10 Otroški kotiček: »Narišimo pravljico!« 14.30 Od Milj do Devina. 15.10 Kulturni dogodki. 16.00 Mi in glasba. Mladi evropski izvajalci v palači Labia v Benetkah. 17.10 L. Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir«. 9. del. 17.25 »Mladi val«. Danes: Full-contact kviz.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 8.40 Evergreeni. 9.05 Ne vse, toda o vsem. 9.10 Valčki in polke. 9.40 »Sreča je kakor sonce: kadar je najlepše, zatone«. 10.10 Koncert v cerkvi sv. Vincencija v Trstu. Koncert je priredila Glasbena matica 27. oktobra lani. 11.30 Črnske duhovne pesmi. 12.00 onkraj življenja. 12.20 Priljubljene melodije. 12.40 Revija ZCPZ v Kulturnem domu v Trstu. Moški zbor Novega sv. Antona iz Trsta. 12.50 Orkestralna glasba. 14.10 »Tam z goro...« - Oddaja iz Benečije, Rcije in Kanalske doline. 16.00 Sobotno popoldne - zabavno kulturna oddaja. 17.00 Sobotno popoldne (2. del). 18.00 Vladimir Bartol: »Alamut«. (1. del).

Sporočamo žalostno vest, da je v Gospodu zaspala naša draga

Marija Brecelj

Pogrebna maša je danes, četrtek 4. januarja, ob 9. uri v župni cerkvi v Podgori, od koder bo krenil pogrebni sprevod na pokopališče v Ločniku.

Gorica, 4. januarja 1990

Zalujoči svojci

KATOLISKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštini tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 40.000 lir inozemstvo 55.000 lir zračna pošta 85.000 lir

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19 % IVA